

ater har ydet for at skaffe Sans og Interesse for Scenens Kunst. Jeg tillader mig at anbefale Andragendet til den højtærede Kultusministers velvillige Overvejelse.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Betænkningen under Nr. 20, Indstilling Nr. 6, omhandler et Andragende fra Kunstforeningen i Vejen. Dette Andragende er af mig indbragt her i Folketinget, og jeg vil derfor gerne gøre et Par Bemærkninger om det. Man paatænker i Vejen at rejse en Museumsbygning, som skal koste 70,000 Kr., og man andrager nu om at faa de 35,000 af Staten. Dette har den ærede Ordfører gjort Rede for, men saa vidt jeg ved, er Forholdet ikke det, at man forlanger de 35,000 paa et Bræt. Man tænker sig dem fordelte f. Eks. paa 3 Aar. Naar jeg har forlangt Ordet, er det væsentligst for at takke ikke alene den ærede Ordfører, men i Særdeleshed Finansudvalget for deres velvillige Stilling overfor dette Andragende. Der er her gjort Rede for, at Andragendet i Fjor har været indsendt til Finansudvalget, men at dette ikke gjorde nogen Indstilling, fordi der ikke forelaa noget om, at Andragendet havde været hos vedkommende Minister. I Aar indstiller Udvalget Andragendet til Ministeren, og den ærede Ordfører har ret velvilligt anbefalet det. Jeg tror, at Forholdene i Vejen ere saadanne — det vil den højtærede Minister kunne faa nærmere undersøgt —, at der i Virkeligheden er god Grund til at støtte denne Kunstforening i dens Forehavende; at faa rejst en Museumsbygning. Jeg vil derfor ikke alene takke Finansudvalget, men tillige meget henstille til den højtærede Kultusminister at tage saa velvilligt og forstaaende paa denne Sag som muligt, saa at vi inden alt for længe kunne faa et Resultat.

Man havde vel egentlig nok i Vejen ventet i Aar at faa en Bevilling paa Finansloven paa Trediedelen af de 35,000 Kr., men jeg kan godt forstaa, at det ikke kan lade sig gøre, da Udvalget ikke har gjort Indstilling i Fjor, og da Sagen ikke er undersøgt af vedkommende Minister. For saa vidt maa vi endnu væbne os med Taalmodighed. Hovedsagen er heller ikke, om Bevillingen kommer et Aar før eller senere, men at vi en Gang virkelig faa den efter min Mening gode og smukke Tanke realiseret. Idet jeg endnu en Gang takker Finansudvalget, henstiller jeg indtrængende til den højtærede Minister at tage paa denne Sag saa velvilligt som muligt.

Ordføreren (Nørhøve): Forinden jeg hører, hvad den højtærede Kultusminister vil udtale om Præsteforeningens Andragende, Betænkningens-Nr. 62, vil jeg gerne sige et Par Ord om min og Udvalgsflertallets Stilling til denne Sag. Det har ikke sin Grund i Uvillie mod Præsterne, naar Flertallet ikke har kunnet gaa med til at henvise dette Andragende, men Flertallet er bange for de Konsekvenser, Sagen kunde medføre. Jeg synes i alt Fald, at enhver Tiendeejer kan med lige saa stor Ret som Præsterne kræve den større Indtægt af sin Tiende, som Kapitelstaksten nu i et Par Aar har begrundet, fordi Rigsdagen ved Tiendeloven har fastat en bestemt Sum som gældende Kapitelstakst for de Embedsmænd, der faa deres Løn efter Kapitelstakst. Jeg mener, det er fuldt berettiget, at vi tage Gennemsnittet af 10 Aar uden at tænke paa, om det var de 10 højeste eller laveste Aar. Vi tog de 10 Aar, som laa forud for Tiendeloven. Selv om Kapitelstaksten i Fjor og i Aar er lidt højere, kan den i de kommende Aar gaa under den Sum, som Tiendeloven har fikseret den til. I alt Fald for de større Embeders Vedkommende kan der ikke være nogen Grund til at bevilge noget af Statskassen. Jeg synes, det vilde være farligt, om Lovgivningsmagten skulde til at give Erstatning til de Folk, idet vi sikkert kunne gøre Regning paa, at alle Tiendeejere, baade Kongetiendeejere og Kirketiendeejere, da vilde komme med deres Krav og efter min Mening egentlig med ligesaa god Ret som disse Præster. Enten en Mand har købt eller arvet en Tiende, har han sikkert Ret til at kræve at faa dens Indtægter efter Kapitelstakst lige saavel som Embedsmændene, der faa deres Løn derefter. Hvad de mindre Embeder angaar, har jeg intet imod, om der kunde anvises en Vej, hvorved de kunde faa noget Tilskud. Præstembederne paa omkring 1,600—2,000 Kr. trænge sikkert til nogen Forhøjelse, men vi staa vel umiddelbart foran en Præstelønningslov; der bliver i alt Fald tænkt og arbejdet paa at faa en saadan. Disse mindre Embeder synes jeg, vi maa kunne henvise til at faa nogen Støtte fra Stiftsovrigheden. Den ligger jo inde med store Midler og maatte nok kunne understøtte de mindre Embeder.

Hvordan faa Præsterne nu deres Indtægter? Der, hvor de skulle have dem efter Kapitelstakst, skulle de hvert Aar foretage et stort Kontorarbejde. De skulle udregne deres Tiendes Værdi fra $\frac{1}{4}$ Fjer-